

בקרוב יוסרט סרט ישראלי חדש באורך מלא, בצבעים ובהשתתפות כוכב בינלאומי אחד לפחות.

הכוכב הוא לא אחר מאשר אסי דיין, בנו של שר הביטחון, אשר אף הפיק את הסרט, בעזרת אלפני ברקייפטה-האמפריס, לשעבר גבע. אסי לא רק הפיק וישחק, כי אם גם ישיר ארבעה שירים, שאת מילותיהם כתב - אסי.

הסרט, אותו יביים בועז (שבולז) דוידזון, מאנשי הגר לשעבר, הוא סיפור קומי על שני חברים, אשר רכשו בצותא כרטיס מופעל הפיס, קרעו אותו להצי, וכל אחד נטל את מחציתו עימו. אלא שאחד משני החברים מת, הכרטיס זוכה כמובן בהגר' לה, וכולם דוהרים למצוא את החצי ה' אבוד, שהנפטר שכח לציין את מקום המצ' או, לפני שנפח את נשמתו.

בכתובי הסיפור השתתף גם ניסים עזיק' רי, שחקן הבימה - שגם יופיע לצידו של אסי בסרט. אם ימצא החצי האבוד או לאו

שחקן מופיקזמר דיין
היכן החצי?

— זה יתגלה בסרט, אולם עושו מקחים שאת תמורת הכרטיס, בריבית, הם ירחיחו מן הסרט עצמו.

תדרין

תל-אביב

*** חייל כחוזי (תל-אביב, אר' צות-הברית) — הצבא האמריקאי משמיד ב' שיטתיות אכזרית כפר אינדיאני, בסרט בעל משמעות אקטואלית ברורה. על אף קיצוצי הצנזורה, סיום מסמרישערי. חובה לראות!
** על סף ביתך (פאר, ארצות-ה' ברי') — התנגשות בין הורים וילדים ב' אמריקה, מוצגת עד לקיצוניות הפשטנית ביותר, אבל יש בתיאור הנערה, הנוטלת סמים, כדי לזעזע את הצופה האדיש ביותר. מישחק טוב.

*** סיפורי בואטרים בומטר (פריז, אנגליה) — אגדות ילדים קלאסיות של הספרות האנגלית, הפכו לבלט של רק' דני הלהקה המלכותית הבריטית, המחופשים לחיות. התחפושות, הכוריאוגרפיה, והצילום שובים את העין.
** פרסי (ב'יהודה, אנגליה) — קר' מדיה עליוה על השתלת אבר-מין לצעיר בריטי ביישן. הרבה בדיחות, פיזמוגים קונ' דסיים ברקע. פשטני, אבל מברד.

*** יומני של שומר (גורדון, צרפת) — סרט אלים במיוחד על שומר הנוטל את החוק לידי, והיוצא לנקום את מות יידו, שנהרג בקרב אקדוחים עם אנשי העולם התחתון. מישחק משכנע של מישל בוקה, בתפקיד הראשי.

ירושלים

*** רסיסי חיים (אורנב, אר' צות-הברית) — משכיל אמריקאי אינו מוצא את מקומו בחברה, בסרט המציג בריגישות

המוות משוטט
בוונציה

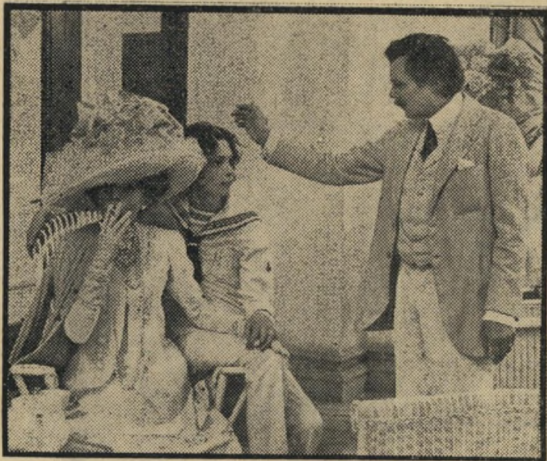

מוות בוונציה (סטודיו, תל-אביב, איטליה) — מלחין מזדקן (במקור של תומס מאן — סופר)

מגיע לוונציה, כדי לנוח אחרי התקפת-לב קשה. הוא נ' קל בנער יפהפה, המתגורר באותו המלון, מתאהב בו, ואם כי אינו מחליף עימו מילה לאורך כל הסרט, אינו מצליח להשתחרר מקסמו של הצעיר, נשאר בעיר למרות שפרצה בה מגיפת הכולירע, ולבסוף, גוסס על חוף הלידו, שעה שהנער טובל במימי הים.

אם תרצו, זהו תיאור אהבה הומוריסטואלית, במישור הטהור ביותר שלה. מחפשי הסמלים ימצאו עד מהרה פירושים מגוונים יותר: הנער יכול לסמל את היופי ה' מושלם — ואמנם פניו מזכירים את דמויות אפולו בפסלי רומא העתיקה — ואהבת המלחין אינה אלא זיקתו ה' לזהות לאותו יופי מושלם, עליה הוא גם משוחח עם אחד מחבריו, בטצינות המראות את התקופה שקדמה לבואו ל' ונציה. פירוש אחר, שנרמז על-ידי ויסקונטי עצמו, הוא ש' הנער אינו אלא מלאך-המוות, בו מאוהב המלחין בצורה חולנית, ומי שזוכר כי ויסקונטי, ויש אומרים שגם תומס מאן, התכוון בסיפור זה לגוסטאב מאהלר, יכול להבין פירוש זה על נקלה.

ניהול אמנותי גאוני וצילומים מדהימים של פסקואלה דה-סאנטיס, ממחישים באופן מן הכלל את הצחנה

בוגארד, בירן ומנגאנו: הומו?

העולה מן התעלות או את החום הכבד של רוח ה', סירי' קו'. המוסיקה של מאהלר ברקע מביעה את שברון-הלב של ויסקונטי למראה העולם המתמוטט, לא פחות מיסוריו של המלחין הכותב אותה, כביכול, בסרט. בקיצור, זאת המאה ה-19 הגוססת יחד עם ונציה, ומעריצי מאה זו ימצאו כאן פורקן אמיתי לרגשותיהם.

סיפור אהבה
לפני ה' סיפור'

שבת של אוהבים (אלנבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — זהו בעצם סיפור-אהבה שלפני 'סיפור

אהבה', נסיון קודם לעשות סרט על אהבה תמימה וכנה של זוג צעירים, נסיון שנשכח בגלל מהפכת אריך סיגל. פוקי אדמס, גיבורת סרטו של אלן פאקולה (מפיק שהיה לבמאי) היא נערה צעירה, החיה בדמויות מופלגים עד כדי כך, שאלה מטשטשים לפעמים בעיניה את המציאות. היא אינה יפה, ויודעת זאת היטב. אמה מתה בשעת לידתה, והדבר הותיר בה סימנים עמוקים, והיא זקוקה נואשות למישהו שיאהב אותה. ואמנם, היא מוצאת ב' אוטובוס סטודנט בן גילה.

אלן פאקולה מתאר את היחסים בין הצעירים בעין רגישה, מצליח לשלב בצורה נכונה את ההומור ואת ההמי צאות המטורפות של פוקי, עם החלק הסנטימנטלי, וה' סרט מתקבל בדרך-כלל כסיפור רומנטי שובה-לב. צילומיו המופלאים של מילטון קראסנר, מן הצלמים הוותיקים והמעולים של הוליווד מייחדים סרט זה.

אין ספק שחלק גדול מן ההצלחה של הסרט יזקף ל' זכותה של ליוה מינלי (בתם של ג'ודי גארלנד והבמאי

מינלי וברטון: רק 100 ק"מ

וינסטה מינלי), היוצרת פוקי קצת מטורפת, קצת רגש' נית, קצת מנדנדת וקצת מוזרה — אבל תמיד סימפטית.

אלימות
במערב הפרוע

איש החוק (אופיר, תל-אביב, ארצות-הברית) — שריף קשוח מגיע לעיירה דרומית, ומודיע על כוונתו לעצור את בעל-החוות העשיר במקום, ואת בוקריו, על שהשתוללו בעיירה אחרת, גרמו נזקים לרכוש ואפילו הרגו, בטעות, זקן.

בעל החוות מוכן לפצות את הנפגעים, להסתדר עם מש' פחות ההרוג, ואפילו להעניק משהו לשריף, אבל זה, כאיש חוק אמיתי, מסרב לכל ההצעות. עליו להביא את החשו' דים בפני כס' המשפט, והוא יעשה זאת. אם הם יצליחו לשחד את השופט, אין זה מעניינו. הוא ימלא את חובתו. זהו הבסיס למערבון זה של מייקל ('הניבל ברוקס') וינר, במאי בריטי שרצה, כנראה, להביא את הנושא האק' טואלי של אלימות מישטרית אל המערב הפרוע. לשם כך הלביש את השריף שלו בשחור, שם בפיו את ההגדרה הבאה לאיש-חוק: 'זהו רוצח בשכר, שתפקידו להרוג.'

לעומת המישור האידיאולוגי, שאינו תמיד משכנע, הרי הופעתם של בורט לאנקסטר (איש החוק הקשוח), רוברט ריאן (שריף עיף מלחמות) ולי ג'י. קוב (בעל החוות) משכנעת בהחלט. קרבות האקדוחים מרתקים, והסרט מס'

לנקסטר: שוטר הוא רוצח בשכר

פק תמורה מלאה לחובבי פעילות. ודבר אחד הוא מצליח להוכיח מעל לכל ספק: הריגת אדם, אינה הדרך הטובה ביותר להשליט את החוק.

רבה כמה מן האספקטים של המציאות ב' ארצות-הברית.

*** תותחי נברון (ירושלים, אנג' ליה) — למי שלא ראה בומנו, אחד מ' סרטי ההרפתקאות המרתקים ביותר שנעשו

לפי אליסטר מקלין, עם גריגורי פק, אתונ' קויין ורוידי ניבן בכושר מלא.

חיפה

*** נשים אוהבות (פאר, אנג'

ליה) — העיבוד המוצלח יותר של ד. ה. לורנס לקולנוע, מביא בנאמנות את כל לבטי גיבוריו הנלחמים נגד מוסר מיושן ומעצו' רים נפשיים, שנוצרו בעיקבות מוסר זה. עם גלגדה ג'קסון (אוסקר) ואוליבר ריד.